

Sugestiven zaključek projekta Brezmejno telo

GO! 2025 V sodelovanju med MN Dance Company in skupino Silence je nastala plesno-glasbena uprizoritev, eden programskih vrhuncev Evropske prestolnice kulture

Breda Pahor

CERJE Projekt *Brezmejno telo* (*Borderless body*) je končno polno uresničen. Z izvedbo istoimenske plesno-glasbene uprizoritve na izrecno pripravljenem prizorišču ob spominskem pomniku na Cerju pri Mirnu se je namreč zaključilo dolgoletno snovanje enega najbolj ambicioznih uprizoritev njih načrtov Evropske prestolnice kulture GO! 2025.

Še v obdobju kandidature EPK je bil plesni projekt zamišljen kot eden od programskih vrhuncev. Kot je umetniška svetovalka Neda Rusjan Bric zapisala v gledališki list, so se hoteli z uprizoritvijo oziroma z vrsto uprizoritev spraševati o človekovi prihodnosti v svetu klimatskih sprememb in predvsem o njegovem odzivu na izzive, ki jih prinaša prihodnost. »Projekt naj bi odkrival omejitve telesa in ples povezal z umetno inteligenco in robotiko ter se spraševal o prihodnjem odnosu med biološkim in tehnološkim.« Glavna nosilca plesnega projekta sta v minulih štirih letih bila koreografa – plesalca Michal Rynia in Nastja Bremec Rynia. Pred zaključno uprizoritvijo, ki je nastala v sodelovanju z glasbeno dvojico Silence, sta ustvarila vrsto »pripravljalnih« predstav, s katerimi sta začrtala pot za sklepno. V obdobju uresničevanja projekta je ustvarjalni plesni par tudi sestavil mednarodno plesno skupino GO! 2025.

»Ali si še človek?«

In čezmejni plesni ansambel GO! 2025 oziroma MN Dance Company pod vodstvom koreografskega para in ob sodelovanju dvojice Silence (Boris Benko in

Primož Hladnik) je 3. julija premierno izvedel plesno-glasbeno uprizoritev *Brezmejno telo*.

Med značilnosti zaključne predstave sodi dejstvo, da so interpreti tudi soavtorji. Silence namreč podpisuje tudi glasbo, ki jo je posnel Simfonični orkester RTV Slovenija (dirigent Patrik Greblo). Na posneto glasbo je pel Boris Benko, sicer tudi soavtor besedil, govornen del je podal Primož Hladnik (vse v angleščini). Plesni ansambel je ob koreografski dvojici sestavljalo še 13 plesalk in plesalcev. Nastopali so že v prejšnjih uprizoritvah, o katerih smo pisali, ob sklepni uprizoritvi je prav, da navedemo tudi njihova imena: Aleksander Belin (Švedska), Noemi Capuano (Italija), Nathan Dhugues (Francija), Ema Gashi (Slovenija), Rebecca Granzotto (Italija), Iva Ilievska (Severna Makedonija), Iva Mačus (Slovenija), Eri Nishibara (Japonska), Stefania Pisapia (Italija), Manon Veenstra (Nizozemska), Luka Vodopivec (Slovenija), Lucy Woodhouse (Nova Zelandija) in Elia Zahnd (Švica).

Ze prizorišče na Cerju je napovedovalo, da je sklepna uprizoritev dolgoletnega projekta veliko ambicioznejša od »predpriprav« in s tehničnega vidika zelo zahtevna. Ob vstopu na prizorišče je posneti glas vabil obiskovalce, naj se povežejo na wi-fi *Borderless* in naj skenirajo QR kodo, projicirano na dva velika ekrana, visoko postavljena nad odrom. Tako so tudi gledalci lahko odgovarjali na izrecno pripravljeno anketo z zaključnim vprašanjem: »Ali si še človek?«

Če je ključna tema uprizoritve odnos med biološkim in tehnološkim, je med nakazanimi

vprašanji tudi odnos do drugih, do drugačnih.

Spodbuda k razmisleku

Izbrano temo so že takoj napovedali tudi plesalci, preoblečeni v nekatere *cyborge* (kostume je prispevala Nastja Bremec Rynia), ki se mestoma premikajo mehansko mestoma svobodneje. Skupinski ples izvajajo na posneto glasbo ali na petje Borisa Benka, ki postane sestavni član izvajalske skupine. Vanjo se s podajanjem teksta vključijo tudi drugi član skupine Silence, Primož Hladnik.

Plesalci prikazujejo možnosti izražanja človeškega telesa, včasih je to svobodno, posebno v plesu ljubezenske dvojice (Michal Rynia in Nastja Bremec Rynia), večkrat prikazuje kot omejeno oziroma tehnološko vodeno. V preizkušnjo zmogljivosti človeškega telesa je zanimiv prizor z baletko (Eri Nishibara) in plesalci. Ironično naravnano je soočenje med »normalnim« človekom (Primož Hladnik) in proizvodom umetne inteligence Alexom (Alexander Belin). Med nastopajoče se je vključil tudi pes – robot, interpret zabavnega prizora.

V splošnem pa je uprizoritev naravnana na globlje in tudi temnejše tone, saj so vprašanja, ki jih nastavlja, akutno aktualna. Odgovorov seveda ne daje, pač pa spodbuja k razmisleku o tem, kakšna bo človeška, se pravi naša prihodnost.

Ključna tema
je odnos
med biološkim

in tehnološkim,
a tudi odnos do
drugih, drugačnih

Brezmejno telo Plesalci prikazujejo možnosti izražanja človeškega telesa NATALIA POLONSKAIA